

EEN NIEUWE PREDIKANT VOOR DE RANK

Wijkgemeente De Rank heeft een nieuwe dominee, Machiel van der Giessen. Hij is na zijn voorgangers Bakker, Verweij, Kronenburg, Koelewijn, Lucas en Sparreboom de zevende predikant van wijkgemeente De Rank. Of we dit getal bijbels-symbolisch moeten duiden, ligt nog in de toekomst van PKN-Krimpen verborgen.

Een gesprek voeren met deze predikant is makkelijker dan dat gesprek opschrijven. Geef hem een vraag en hij is niet meer te stoppen. Hij heeft dan ook veel te vertellen en doet dat op uitvoerige, bedachtzame, maar vooral vriendelijk-betrokken wijze.

Zijn wortels liggen in Hendrik-Ido-Ambacht, waar hij als tuinderszoon werd geboren. Hij zag zijn vader en ooms van 's morgens vroeg tot 's avonds laat ploeteren om de sla en andijvie op de veiling te brengen, om de producten vervolgens te zien doordraaien als voer voor de koeien. Een dergelijke verspilling van de vruchten des velds kon de toekomstige theoloog niet aanzien. "Voor mij was dit tuindersvak niet weggelegd."

Dat het verleden zich niet helemaal verloochent, merkte hij toen hij veel later predikant werd in Boskoop, het boomkwekersdorp bij uitstek. "Toen ik daar bij een boomkweker de warm-vochtige potgrond rook, was het of ik weer bij mijn vader in de kas was."

Niet in de tuin, maar wat dan wel? "Ik wilde arts worden, maar werd uitgeloot. Dan maar fysiotherapie, in de hoop dat ik een volgend jaar zou worden ingeloot." Hij koos voor de opleiding in Utrecht en sloot zich aan bij de studentenvereniging. Daar kwam hij in aanraking met theologiestudenten. Zijn sluimerende belangstelling voor theologie werd aangewakkerd. Hij stopte na een paar maanden de studie fysiotherapie en stapte over naar de theologie.

Was zijn vrouw Betsie het wel eens met zijn beslissing? Tenslotte dacht zij met een arts te trouwen. "Zij liet mij volkomen vrij in die keuze," zegt ds. Van der Giessen. Zij kennen elkaar al vanaf hun vijftiende jaar. Zij is verpleegkundige en het hoofd van haar opleiding zag het al helemaal zitten: dat wordt een zendingsechtbaar.

Die studietijd heeft Machiel van der Giessen als zeer positief ervaren. "Er waren vaak bijeenkomsten van de studentenvereniging Voetius bij ons thuis, veel discussies, veel geleerd van hoogleraren als Graafland en Van der Velden..." Zijn glimogen verraden dat hij die tijd best nog een keer over zou willen doen. "Ik vond het ook een uitdaging om breed te studeren. Zo heb ik me intensief beziggehouden met de Amsterdamse School en met de bevrijdingstheologie. Ongetwijfeld hebben die ook mijn denken beïnvloed. Het heeft er in ieder geval voor gezorgd dat ik me gemakkelijk in allerlei kringen beweeg."

Van de bekende ds. A. Kool leerde Van der Giessen bijbelonderzoek, voor preken een onmisbare bezigheid. "Je leest de Bijbel, botst met de tekst en komt tot de ontdekking dat die tekst iets anders zegt dan je op voorhand dacht."

Hij stortte zich in Utrecht ook in het Evangelisatiewerk, kennelijk zo gedreven dat hij door de IZB gevraagd werd evangelist in de stad Groningen te worden. Kreeg het hoofd van de verpleegkundigenopleiding toch nog een beetje gelijk. In 1983 werd kandidaat Van der Giessen als evangelist ingeleid, zoals dat heet. "Mijn vrouw was hoogzwanger, maar ik werd ingeleid," gniffelt hij. Het werden vier vruchtbare jaren, waaraan dominee Van der Giessen met vreugde terugdenkt. Een andere wereld daar in Groningen. Zo liepen de begrippen orthodox en vrijzinnig door elkaar heen. "Na een Paasdienst kwam een vrouw mij bedanken voor de fijne dienst, die zij zo ouderwets vrijzinnig vond. Dat was even schrikken." Later begreep hij het wel. In Groningen verstond men onder vrijzinnig wat men elders bevindelijk zou noemen.

In 1987 werd ds. Van der Giessen beroepen in Delfzijl. Niet een gemeente die je direct aan een confessionele predikant zou koppelen. "Moest ik dat wel doen? Ik heb toen geleerd mijn beslissingen in ieder geval niet te laten afhangen van wat mijn omgeving van mij verwacht, maar zelfstandig te ontdekken wat mijn roeping is."

Na Delfzijl diende hij een vijftal jaren de gemeente van Rotterdam-Pernis, waarna hij in 1997 naar Boskoop vertrok. In 2006 volgde Amersfoort, een gemeente die nu na tien jaar haar predikant met lede ogen ziet vertrekken. “Een verlies voor de stad,” zo schreef het huis-aan-huis-blad ‘Stad Amersfoort’. Maar dat betekent winst voor Krimpen aan den IJssel, zullen we maar zeggen. Die krijgt een nieuwe predikant na een betrekkelijk korte vacaturetijd.

Machiel en Betsie van der Giessen hebben vier getrouwde kinderen en drie kleinkinderen. De oudste dochter Alies komt met haar man Ed ook in Krimpen wonen. De andere drie kinderen wonen met hun gezin in Rotterdam, Zevenhuizen en Waddinxveen, lekker in de buurt.

De nieuwe Rankpredikant weet heel goed dat de ene gemeente de andere niet is. Hij stapt dan ook met open mind de PKN-Krimpen binnen. Hij wil in eerste instantie vooral rondkijken, luisteren, kennismaken, gesprekken voeren... Aan de andere kant heeft hij ervaring genoeg om te weten wat er in een veelkleurig samengestelde gemeente als Krimpen aan den IJssel voor werk ligt te wachten. Hij wordt weliswaar predikant van De Rank, maar hij stelt zich nadrukkelijk de vraag hoe je gezamenlijk PKN-Krimpen gestalte geeft. “Wat is de eigenheid van de wijkgemeente en hoe ben je met elkaar in alle veelkleurigheid kerk van Christus?”

Is hij een bestuurder? Hij aarzelt, maar vooral uit bescheidenheid. Hij is het wel. In zijn studententijd voorzitter van de studentenvereniging Voetius, bestuurlijk actief in IZB, synodelid ten tijde van de fusie, voorzitter van de Raad van Kerken in Amersfoort... om maar een paar bestuurlijke activiteiten te noemen. En wat misschien nog belangrijker is, bij zijn afscheid in Amersfoort kreeg hij te horen dat hij een man is die kan verbinden.

Met zo'n predikant voor De Rank en voor PKN-Krimpen mogen we meer dan dankbaar zijn.